

Nr 18.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1927 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om personligt lönetillägg åt majoren J. G. H. Schmiterlöv.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *N. Holmström* i Gävle väckt motion, nr 237, har hemställts, att riksdagen må tillerkänna majoren vid artilleristaben *J. G. H. Schmiterlöv* ett personligt lönetillägg å 600 kronor per år jämte dyrtidstillägg enligt gängse grunder att utgå fr. o. m 1 november 1926 intill den tidpunkt, då major *Schmiterlöv* på grund av sina tjänsteår flyttas till den högre löneklassen, och så länge han innehar sin nuvarande befattning som major vid artilleristaben.

Till stöd för sin framställning har motionären anfört följande:

»Genom 1925 års riksdagsbeslut i försvarsfrågan skedde en omorganisation av artilleristaben.

Enligt den nya organisationen är chefen för artilleristaben överste. Enligt förutvarande organisation var chefen för denna stab major och var tillika stabschef vid artilleriinspektionen.

Som följd av denna omorganisation blev förutvarande chefen för artilleristaben, majoren *J. G. H. Schmiterlöv*, major vid artilleristaben och stabschef vid artilleriinspektionen. På grund av dessa befattningars placering i löneplanen kom majoren *Schmiterlöv* att därigenom få en lägre lön än vad han tidigare innehaft i ungefär enahanda befattning. Mot befattningarnas placering i löneplanen har jag intet att anföra. Men jag anser, att rätt och billighet kräver, att, då övergången till den nya organisationen på detta sätt drabbat majoren *Schmiterlöv*, det för honom personligen bör tillrättaläggas, så att han erhåller ett personligt lönetillägg motsvarande löneminskningen 600 kronor per år jämte dyrtidstillägg. Riksdagen torde icke hava avsett, att övergången till den nya organisationen på sådant sätt skulle medföra löneminskning för personalen.

Major *Schmiterlöv* har hos Kungl. Maj:t sökt rättelse häri. Men Kungl. Maj:t har, då förhållandet är i full överensstämmelse med riksdagens beslut beträffande organisationen och löneplanen, av rent formella skäl naturligen icke kunnat lämna sitt bifall därtill.»

Utskottet har inhämtat, att försvarsväsendets lönenämnd i yttrande den 10 december 1926 över majoren *Schmiterlöws* av motionären omförmälda framställning hos Kungl. Maj:t om erhållande av ifrågakvarande löneförmån avstyrkt ansökningsen och därvid anfört följande:

»Den av sökanden åberopade bestämmelsen i 9 § 1 mom. av officersavlöningsreglementet — vilken jämlikt föreskrift i kungörelsen den 18 juni 1926 (nr 251) angående förlängd giltighetstid och utsträckt tillämpning av nämnda reglemente numera upphört att gälla, såvitt angår beställningen såsom chef för artilleristaben — avsåg uppenbarligen endast ordinarie innehavare av denna beställning. Fördenskull lärer bestämmelsen i fråga icke hava grundat någon rätt för sökanden, som endast på förordnande uppehållit berörda beställning, att efter förordnandets upphörande bibehålla den lön, han enligt Kungl. Maj:ts beslut den 29 januari 1926 berättigats att under tiden för förordnandet åtnjuta. På grund härav och då ej heller någon annan bestämmelse i avlöningsreglementet giver stöd åt sökandens anhållan att fortfarande få tillgodnjuta sagda lön, anser lönenämnden föreliggande ansökning icke böra föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.»

Under åberopande av lönenämndens sålunda gjorda uttalande, till vilket utskottet ansluter sig, och då utskottet ej kan finna, att ur billighetssynpunkt tillräckliga skäl föreligga till att bereda Schmiterlöw en löneförmån, till vilken han ej är lagligen berättigad, får utskottet hemställa,

att herr Holmströms i Gävle förevarande motion (II: 237) icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 22 februari 1927.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 17.
